

Isus, Spasitelj Svijeta

SADRŽAJ

Isus, Spasitelj Svijeta	2
Riječ (Logos) Je Postala Tijelom	3
Svećenik i Kralj	5
Sudac	7
Veličanstveni Savjetnik	10
Bog Moćni	12
Mihael će Ustati	14
Otac Vječni	15
Knez Mira	17
Janjetu Zauvijek	19
S Janjetom	20
Jutarnja Zvijezda	21

ISUS, SPASITELJ SVIJETA

„A rodit će sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus, jer on će spasiti puk svoj od grijeha njegovih.“

Matej 1:21

Nikada prije u ljudskom iskustvu nije bila tako velika potreba za sposobnim vladarem. Trebamo takvog vladara koji je u stanju voditi mržnjom zaražene narode zemlje iz strujanja sebičnosti i očaja u zdravu atmosferu povjerenja i dobre volje. Bez toga ne može biti trajnog mira, ili sigurnosti, bilo za pojedince bilo za nacije.

Postoje mnogi izvrsni junaci čija imena i ostvarenja slave stranice povijesti. Međutim nijedan od njih nije se trebao nositi sa takvim složenim uvjetima s kojima se suočava svijet danas, a niti su njihovi problemi bili toliko brojni. Danas svaka nacija ima svoje probleme, i izgleda da nitko nije u stanju pronaći odgovarajuća rješenja. Svijet treba nadčovjeka, da ga izvede iz

kaosa koji se razvio iz dva svjetska rata. Međutim gdje pronaći takvog vođu nitko se ne usudi reći.

Stvoritelj je kroz Bibliju svom narodu dao nacrt svog plana za svjetski mir. Njegova Riječ u jasnim terminima otkriva da je Isus glavni lik u božanskim pripremama za blagoslivljanje naroda. Pjesma koju su anđeli pjevali one noći kada se Isus rodio dovoljna je da to potvrdi, jer ga ona identificira kao Spasitelja svijeta, kroz kojega će se Božja dobra volja očitovati prema umirućoj rasi. Ti su anđeli također prorekli da kroz Isusa treba doći mir na zemlju.

Međutim tko je Isus i koje su njegove karakteristike? Koje razloge imamo za vjerovati da on zadovoljava sve uvjete koji su potrebni da obnovi mir svijetu koji je u kaosu? Mi ne znamo bolji način za pronalaženje odgovora na ta pitanja od toga da razmotrimo proročanstva i obećanja u Riječi Božjoj koji govore o njemu i njegovim kvalifikacijama. Dok to budemo činili, sam Božji plan, koji se odnosi na Isusa, Njegovog sina, razotkrit će se pred nama u svom sveukupnom slavlom skladu i ljepoti.

Riječ (Logos) Je Postala Tijelom

Isus je imao predljudsko postojanje. Tu činjenicu vidimo iz Ivana 1: 1-3. U Ivanu 1:14 čitamo da, „Riječ tijelom postade, i nastani se među

nama. I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine.“ Da je Logos postao tijelom, to jest, prešao iz svog predljudskog stanja u ljudsku prirodu, otkriveno je u Bibliji kao temeljno obilježje Božjeg plana. Hebr. 2:9,14 kažu da je to bilo zato kako bi mogao umrijeti kao ljudsko biće za grijeha svijeta.

U Ivanu 6:51 nalazimo Isusovo vlastito objašnjenje te stvari, gdje on kaže da treba dati svoje tijelo za život svijeta. Ova žrtva Isusove ljudske prirode bila je zamjena za život kojeg je otac Adam izgubio. Pavao potvrđuje da „kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.“ (1 Kor. 15:22) U 1 Tim. 2:6 apostol objašnjava da je Isus dao sebe kao otkupninu za sve, i Grčka riječ ovdje prevedena sa „otkup“ znači „odgovarajuća vrijednost.“

Ovdje je dakle filozofija Božjeg plana iskupljenja kroz Krista. Njegov jedinorođeni Sin postao je tijelom – savršenim tijelom – kako bi postao zamjenom u smrti za osuđenog Adama, i tako stvorio izlaz iz smrti za Adama i cijelu njegovu rasu. Isus je tako umro za cijelo čovječanstvo.

Cijeli svijet slavi duh žrtvovanja za druge, i priznaje njegovu vrijednost u onima koji bi trebali vladati nad ljudima. Svi naime znaju za zla koja proizlaze od vladara koji traži jedino svoje vlastite interese, svoju vlastitu dobrobit, svoje vlastito

unapređenje, i povećanje svoje vlastite moći, bez obzira kako drugi s tim bili pogođeni. Vjerojatno jedna od najhvalevrednijih osobina, kad je posjeduju oni koji pokušavaju upravljati poslovima vladavine, jeste spremnost da se bude potrošen i da se troši za interese naroda.

Međutim u svim analima povijesti nijedan vladar, nijedan državnik, nijedan predsjednik, kralj, car, ili diktator nikada nije dostigao Isusa u njegovom duhu odanosti, najprije Bogu a zatim čovječanstvu. On je „prolazio čineći dobro,“ kaže Biblija. (Djela 10:38) Dok je svakodnevno izvršavao svoju samopožrtvovnu službu, on je koristio svoju snagu da poučava druge. I na koncu on je dovršio taj veličanstveni život službe dobrovoljno se predajući okrutnoj smrti na križu.

Tako je čovjek Krist Isus dokazao svoju vjernost. Svijet će biti u stanju pouzdati se u takav plemeniti karakter dok budu učili o njemu kada njegovo davno obećano kraljevstvo bude bilo uspostavljeno na zemlji i funkcioniralo kao vladavina za blagoslov ljudi.

Svećenik i Kralj

Ime Isus znači onaj koji spašava – spasitelj. Međutim Božji plan za spašavanje svijeta od grijeha i smrti toliko je sveobuhvatan da je Bog kako bi nam pomogao razumjeti njegov dublji smisao, kroz

svoju Riječ, dao Isusu mnoge i raznolike titule, od kojih svaka daje neko specifično gledište što se tiče spasenja ljudske rase omogućenog preko njega. Jedna od tih titula je „svećenik.“

Kada razmišljamo o tituli „svećenik“ ne trebamo imati na umu zloupotrebu tog termina od strane različitih denominacija, nego bi se trebali vratiti u Stari zavjet i zapaziti važnost koja se pridaje njenoj izvornoj uporabi. Bog je imenovao svećenike da služe Izraelskoj naciji u stvarima obožavanja. Njihov je posao bio dvostruk – oni su prinosili žrtvu, a zatim su blagoslivljali narod na temelju prinosa te žrtve.

Isto je tako i sa Isusom. On je već služio kao svećenik prinoseći žrtvu, i kasnije će blagosloviti svijet sa vječnim životom, a što je omogućeno žrtvom koju je prinio. U slučaju Izraelskih svećenika, oni su prinosili životinje kao žrtvu u predslici, međutim Isus je ponudio sebe kao veliku žrtvu u protuslici.

Bog je isto tako imenovao Isusa za Kralja zemlje, i u Hebr. 6:20; 7:1, 2 apostol kombinira te dvije službe u osobi Isusa. Tako nas se podsjeća da će on vladati nad ljudima i blagosloviti ih. Što se tiče tog kralja – svećenika prorok je napisao:

„I svi će carevi pred njim ničice pasti, svi će narodi njemu služiti. Jer će on izbaviti ubogoga koji u pomoć zove, nevoljnika i svakog ko

pomoćnika nema. Sažaliće se na siromaha i na ubogoga, i duše će ubogih spasti. Od tlačenja i nasilja otkupiće dušu njihovu, krv njihova biće dragocjena u očima njegovim.“ (Ps. 72:11-14)

Proročanstvo ovakve vrste može se cijeniti jedino u svjetlu Božjeg obećanja da će Isus vladati nad zemljom tisuću godina. Tu se ne radi o tome da on treba čekati da ljudi prihvate njegovo kraljevanje pa da tek onda počne vladati. U Božjem planu postoji točno određeno vrijeme kada Kraljevstvo treba biti uspostavljeno na zemlji. U proročanstvu koje govori o Isusu kao novom Kralju zemlje, rečeno nam je da će on najprije razbiti narode „kao posudu lončarsku.“ (Ps. 2:5-12)

Sudac

Druga titula koju Biblija dodjeljuje Isusu je „Sudac.“ Kao sudac on će također biti i blagosiljatelj naroda. Psalmista je napisao u vezi Isusa, „Neka sudi nevoljnicima u narodu, neka spasi sinove ubogoga i neka satre onoga tko ih zakida!“ (Ps. 72:4) Veliki tlačitelj ljudi tijekom vjekova bio je Sotona, Đavo. On je porobio umove ljudi kroz prijevaru, i tako ih spriječio da ne upoznaju i ne služe pravom Bogu, kojega poznavati i služiti mu na ispravan način znači vječni život.

Tradicionalne zablude o sudnjem danu bile su prepreka mnogima da ne cijene Isusa kao velikog

suca čovječanstva. Umjesto da su se radovali sudnjem danu kao vremenu blagoslova, oni su se strašili njegovog približavanja, pretpostavljajući da bi on trebao biti propast za gotovo svakoga. U stvarnosti, tisuću godina tijekom kojih će Isus „suditi u pravednosti“ biti će vrijeme blagoslova za ljude. (Djela 17:31)

Kad su naši praroditelji prestupili božanski zakon, sebe i svoje potomke doveli su pod smrtnu osudu. Međutim Isusova smrt kao čovjekovog Otkupitelja stvorila je izlaz iz te osude. Koristi koje proizlaze iz Isusove smrti dostupne su jedino kroz vjeru u njega, i poslušnost božanskoj volji. Ali Pavao postavlja pitanje, „A kako će povjerovati u onoga za kojega nisu čuli?“ (Rim. 10:14) Za sada je samo nekolicina čula za Isusa na sveobuhvatan način potreban da bi vjerovali u njega. Međutim Biblija otkriva da će oni imati tu priliku tijekom dolazećeg sudnjeg dana.

Sudnji će dan prema tome biti vrijeme prosvjetljenja za ljude. Pavao to uključuje u svoju propovjed na Marsovom brežuljku, u kojoj on pravi kontrast „vremena neznanja“ sa danom kojeg je Bog odredio u kojem će „suditi svemu svijetu po pravdi, preko čovjeka kojega je zato odredio,“ Isusa Krista pravednika. (Djela 17:31) Tada će biti „pravo vrijeme“ kada će biti dano „svjedočanstvo“ ili obznanjeno cijelom čovječanstvu o velikoj

činjenici da je Isus umro za grijeha svijeta. (1 Tim. 2:4-6)

Da će djelo suda uključivati prosvjetljenje ljudi ukazano je u Otkr. 20:12, gdje nam je rečeno da će „knjige biti otvorene“ i da će svatko biti suđen prema onome „što je napisano u knjigama.“ Neki su pogrešno pretpostavili da te knjige sadrže izvještaje o prošlim životima ljudske rase, i otvaranje knjige značilo im je da će grijesi i vrline svakoga biti ispitani tijekom sudnjeg dana, i da će tako biti osuđeni dostojnima ili ne vječnoga života.

Međutim u Bibliji nema ničega što bi opravdalo takav zaključak. Izvještaj objavljuje da ljudi trebaju biti suđeni prema stvarima napisanima u knjigama, i Isus je rekao da će njegova „riječ“ suditi ljudima u to vrijeme. (Ivan 12:48) Otvaranje tih simboličnih knjiga stoga mora ukazivati na otkrivanje istine kao standarda za sud.

Na sličnu nam se misao skreće pažnja u Iza. 29:11, 12. Ovdje se govori o „knjizi.“ To je „zapečaćena knjiga“ koja ne može biti otvorena niti od učenih niti od neukih. Međutim proročanstvo pokazuje da je knjiga na koncu otvorena, omogućujući gluhima i slijepima da čuju i vide ono što je u njoj zapisano. Ovo nas proročanstvo podsjeća na duhovnu tamu koja je obavila ljude kroz vladavinu grijeha i smrti, i jamči nam da će

doći vrijeme kada će ta tama biti raspršena. Tada će ljudi vidjeti i poznavati božansku volju.

Taj budući dan prosvjetljenja Biblija označava sudnjim danom, tijekom kojega će Isus suditi svijetu u pravednosti. To neće biti vrijeme tek za nagrađivanje ili izricanje kazne. Djelo suda uključuje ispit pod prosvjetljenjem koje će biti dostupno u to vrijeme.

To će biti prva prava, potpuna prilika koju je svijet ikada imao da povjeruje u Krista i primi vječni život. Svi su kroz Adama došli pod osudu, i velika je većina otišla u grob i ne znajući da je Krist umro za njih. Međutim tijekom sudnjeg dana, oni će biti probuđeni iz smrti, prosvjetljeni glede Isusa, i na temelju tog prosvjetljenja bit će im dana prilika da prihvate Božji dar, poslušaju zakone kraljevstva, i žive zauvijek.

Veličanstveni Savjetnik

Izaija 9:6, 7 je veličanstveno proročanstvo o Isusovom rođenju i svjetskoj vladavini kojom će on upravljati. Kako bi nam pomoglo mnogo potpunije shvatiti što će njegova vladavina značiti za ljude, ovo mu proročanstvo pripisuje nekoliko smislenih titula. „Ime će mu biti Savjetnik Divni, Bog moćni, Otac Vječni, Knez Mira.“

Neki Hebrejski učenjaci tvrde da nikakav zarez ne bi trebao slijediti riječ „Čudesnik“, jer da je to

samo pridjev za „savjetnika.“ Mi naravno znamo da je Isus „Divan.“ Bez obzira s kojeg stanovišta gledali našeg Učitelja, on je „Čudesnik.“ No čini se da nam ovdje Gospod govori da je Isus „Savjetnik Divni.“

Ovaj termin „Savjetnik“ znači mnogo više od toga da on daje savjete: to je više poput naše riječi Odvjetnik, onaj tko predstavlja klijenta pred sudištem pravde. Isus će nastupiti u tom svojstvu kad bude služio kao „Posrednik između Boga i ljudi.“ (1 Tim. 2:4-6) Njegovo djelo kao Savjetnika biti će povezano s njegovom ulogom suca. U oba slučaja on će se baviti ljudima da izvrši njihovo pomirenje s Bogom, i time im osigura vječni život.

Isus će zaista biti „Savjetnik Divni“ i pravedni Sudac. U jednom drugom proročanstvu čitamo o tom budućem Sudcu, „ Na njemu će počivati Gospodnji Duh, Duh mudrosti i razboritosti, Duh savjeta i sile, Duh znanja i straha od Gospoda. On će živjeti u strahu od Gospoda. Neće suditi po onome što vidi, niti će ukoravati po onome što čuje. Po pravdi će suditi siromašnima, pravedno će ukoravati braneći krotke na zemlji. Udariće zemlju prutom svojih usta, dahom svojih usana pogubiće zle.“ (Iza. 11:2-4)

Jedan s takvim kvalifikacijama postupat će pravedno s ljudima, i pod njegovom će upravom onima koji budu željeli vratiti se k Bogu i primiti

blagoslov vječnog života na usavršenoj zemlji, biti dana svaka prilika za to.

Jamstvo da on neće suditi po onome što vidi, niti po onome što čuje je posebno vrijedno pažnje. Najposposobniji od svih sudaca koje je svijet ikada imao bio je ograničen u donošenju svojih odluka po onome što je mogao vidjeti i čuti – oni nisu bili u stanju gledati u srca ljudima i tamo otkriti njihove skrivene motive ili da li njihove riječi i ponašanje osporavaju stvarne činjenice o njihovim životima. Međutim Isus će biti obdaren sa božanskim moćima percepcije. On će znati istinu o svima, bez obzira na njihove izjave. Nikakvo čudo što je Pavao rekao da će se svijetu suditi po pravednosti po tom čovjeku kojeg je Bog odredio! (Djela 17:31)

Bog Moćni

Još jedna titula pripisana Isusu je „Bog Moćni.“ (Iza. 9:6) To ne znači da je Isus „Svemogući Bog,“ ali znači da je bio visoko uzvišen u božanskom uređenju i da je Stvoritelju bilo milo priznati ga kao moćnog Boga i da ga kao takvog treba obožavati. Iz Ivana 5:22, 23 učimo da je Nebeski Otac sav sud povjerio Sinu, i da on želi da svi ljudi poštuju Sina kao što poštuju i njega.

U Iza. 53:12 nam se ponovno skreće pažnja na Isusov uzvišeni položaj u božanskom uređenju. U tom su poglavlju prorečeni patnje i smrt Otkupitelja

svijeta. Zbog njegove vjernosti, Stvoritelj obećava, „Zato ću mu dodijeliti dio među velikima.“ To se ispunilo kad je Isus bio podignut iz mrtvih i visoko uzvišen s desna prijestolja Božjeg. Tamo je postao „Bog moćni“, onaj od koga cijeli svijet s pravom može očekivati pomoć, i od koga, kao Stvoriteljevog predstavnika mogu s pravom očekivati blagoslove spasenja od grijeha i smrti. Drugo proročanstvo glede Isusa proreklo je da će mu ime biti „Imanuel“, što znači, „Bog je s nama.“ (Iza. 7:14) To ne znači da je Isus Svemogući Bog, sam Stvoritelj, nego da on treba biti Stvoriteljev predstavnik. Isusov dolazak na zemlju da umre za ljude bilo je veličanstveno očitovanje ljubavi Božje. (Ivan 3:16) Njegova su čuda bila rječiti primjer od Boga dane moći, koju će proslavljeni Krist upotrijebiti za liječenje svih bolesnih i podizanje svih mrtvih.

Biblija izjavljuje da kada se radi o samom Jehovi, Stvoritelju, nijedan ga čovjek ne može vidjeti i ostati živ. (2 Moj. 33:20) Međutim ljudi u Isusu mogu vidjeti očitovanje Božje slavne osobnosti. I kroz zakone njegovog kraljevstva oni će prepoznati još i više da su kroz njega pravda, mudrost, ljubav i moć Svemogućeg Boga postali još djelotvorniji za njihov vječni blagoslov. Ljudi će tada rado priznati Isusa kao Božjeg predstavnika, i očitovanje Božje prisutnosti među njima.

Mihael će Ustati

U Dan. 12:1 na Isusa je primjenjena još jedna titula, naime, „Mihael.“ Termin Mihael doslovno znači „tko je kao Bog“—to jest onaj koji djeluje kao Božji predstavnik. U tom proročanstvu čitamo da kada „Mihael ustane“ rezultat će biti „vrijeme nevolje kakve ne bijaše otkako je naroda pa do toga vremena.“ Drugim riječima, ova titula opisuje Isusa u povezanosti s njegovim svrgavanjem kraljevstava ovog svijeta, kao priprema za uspostavu njegovog pravednog poretka na zemlji.

Navikli smo razmišljati o Isusu kao o blagoj i miroljubivoj osobi. Međutim očitovanje njegovog autoriteta i moći protiv zloće i zlih institucija na zemlji prouzročit će nevolju – „vrijeme nevolje kakve ne bijaše otkako je naroda pa do toga vremena.“ Mi smo sada svjedoci početka te nevolje koja treba doći na narode zemlje na kraju doba. Čak i u proročanstvu Iza. 11:2-9 gdje čitamo da će Isus po pravici presuditi potlačenima, također je objavljeno da će „ubiti opakoga dahom svojih usana.“

Upravo će zbog te temeljitosti u iskorijenjivanju sve zloće i svih zlikovaca sa zemlje, mir i spokoj na koncu doći ljudima. Sveopće stanje sreće i dobre volje, koje će uslijediti po uništenju Božjih neprijatelja tijekom Kristove vladavine – čak i same smrti (1 Kor. 15:26) – u proročanstvu je

simbolizirano sa tim kako različite životinje na zemlji žive zajedno u miru. „I vuk će prebivati s janjetom, a leopard ležati s kozletom...a malo će ih dijete voditi.“ (Iza. 11:6)

Otac Vječni

Izaija objavljuje da će Isus također biti „vječni Otac.“ Međutim to ne znači, da je On Onaj, kojemu se mi kao Kršćani obraćamo sa „Nebeski Otac.“ Termin otac znači davatelj života, a vječni otac bi bio onaj koji daje vječni život. Isus će to učiniti za sve one koji, tijekom njegove tisućugodišnje vladavine budu vjerovali u njega i slušali zakon njegovog kraljevstva. Život kojeg su ljudi primili od svojih prirodnih očeva bio je nesiguran i kratak, međutim svima onima koji tada dođu k Isusu bit će dan vječni život.

Drugi biblijski redak koji baca svjetlo na božanski plan davanja života ljudima kroz Isusa je u 1 Kor. 15:45, 47. Ovdje apostol ukazuje na Isusa kao na „poslednjeg Adama,“ i objavljuje da je i njegovom uskrsnuću od mrtvih on postao „duh koji daje život“; to jest duhovno biće obdareno sa moći da daje život drugima.

„Prvi čovjek, Adam“ bio je od zemlje, zemljan. Njemu i njegovoj ženi bilo je zapovjedbano da se množe i napune zemlju sa svojim potomstvom. On je tako postao prvobitnim ocem ljudske rase.

Međutim, zbog toga što je prekršio božanski zakon, navukao je na sebe smrtnu kaznu. To je značilo da je on mogao prenijeti svom potomstvu samo mjeru života, jer oni su naslijedili njegovu nesavršenost, i tako su automatski došli pod osudu na smrt. Tako je bilo da je „prvi čovjek Adam“ rodio rasu u umirućem stanju.

Međutim u slučaju posljednjeg Adama bit će drugačije. Posljednji će Adam obnoviti djecu prvog Adama i omogućiti im da uživaju vječni život. On će tako biti „otac Vječni.“ I sam je Isus ukazao na Milenijsko kraljevstvo kao na vrijeme „ponovnog stvaranja.“ (Mat. 19:28)

U skladu s navedenim, proročanstvo iz Iza. 53:10 kaže nam da će Isus vidjeti svoje „potomstvo.“ Redak osam tog poglavlja govori o tome da je on bio istrgnut iz zemlje živih, i kaže da nije bilo nikoga da iskaže rod njegov. To jest, on se nije oženio niti zasnovaio obitelj kao što ljudi obično čine, stoga nije imao prirodne potomke, pa nitko nije ni mogao „rod njegov iskazati.“

Ipak prorok kaže, „On će vidjeti potomstvo svoje“; to jest, bit će mu podignuta djeca – ne na uobičajeni način, nego na temelju činjenice da će on kao Otkupitelj svijeta biti u poziciji dati ljudima život. On će biti davatelj života ili otac. I zbog toga, „zbog patnje duše svoje on će vidjeti plodove truda svojega i bit će zadovoljan njima.“ (Iza. 53:11)

„Patnja“ je povezana s rađanjem djece, i ovdje prorok koristi taj termin da opiše način na koji Isus daje život ljudima. Ova je patnja živo opisana u 53 poglavlju Izaije. On „prezren bješe i odbačen od ljudi, čovjek muka i znanac boli.“ Također on je bio „kao jaganjac na klanje odveden,“ isto tako kao i satrt i ponižen.

Da, to je zaista bila patnja, koju je trpio sve do križa, koja je završila samo onda kada je iz svog srca koje je pucalo povikao, „Svršeno je!“ Međutim iz te patnje će doći obnovljeni život za svu djecu prvog Adama koji će ga prihvatiti pod uvjetima vjere i poslušnosti. Tako će Isus „gledati tegobu duše svoje, i nasitit će se,“ jer će ga bezbrojni milijuni priznavati za svog oca, svog davatelja života, i jednodušno će mu pjevati hvale, govoreći, „Mi ćemo se radovati i veselit ćemo se u spasenju njegovu.“ Hvala Bogu za njegov dar ljudima „Vječnog oca.“

Knez Mira

Isus, Spasitelj svijeta, također će biti i „Knez Mira.“ (Iza. 9:6) Anđeosku pjesmu koja je objavila Isusovo rođenje obilježavala je radosna tema o „miru na zemlji,“ i na koncu će taj mir postati stvarnost. Isus će biti veliki Kralj kada „gora“ – kraljevstvo – Gospodnje je „postavljeno povrh gora, i...uzdignuto iznad brjegov.“ (Mih. 4:1) Kada

zemaljski narodi shvate potpuni neuspjeh svojih vlastitih napora da uspostave mir na mjestu sadašnjeg nemira oni će reći, „Dođite, uzađimo na goru Gospodnju i u Dom Boga Jakovljeva, da nas pouči svojim putovima i da hodimo njegovim stazama.“ (Mih. 4:2)

Kada narodi na taj način budu tražili puteve Gospodnje i budu bili spremni hoditi njima, oni će, „svoje mačeve prekovati u plugove, i svoja koplja u srpove,“ i „narod na narod neće mača dizati niti će se više učiti ratovanju.“ (Mih. 4:3) Tako će Knez Mira uspostaviti mir među narodima.

Međutim, on će učiniti mnogo više nego samo uspostaviti mir među narodima. To bi i dalje davalo prostora za svađe i nemir unutar nacija. Isus će uspostaviti univerzalni mir, koji će značiti mir među i unutar naroda – mir u društvu, obiteljski mir, i najvažnije od svega, mir u srcu.

Ovaj mir u srcu rezultirat će kroz mir s Bogom. Svijet čovječanstva danas otuđen je od Boga kroz zla djela. (Efež. 4:18, 19; Kol. 1:21) Međutim Knez Mira, služeći kao Posrednik, Savjetnik, i Sudac, pomirit će ljude s Bogom. Ljudska rasa više neće biti u pobuni protiv Stvoritelja. Budući da će biti u miru s Njime i uživati u toplini njegove naklonosti, imat će vječni život. (Ps. 30:5)

Janjetu Zauvijek

Isus, Spasitelj Svijeta, opisan je u Otkr. 5:6, 11-13 kao zaklano Janje. Ovaj simboličan opis redovito aludira na Isusa u Bibliji. U 53em poglavlju Izaije korišten je intenzivno u proročanstvu o Isusovoj patnji i smrti. Apostol Petar objašnjava da proročanstva nisu samo prorekla Isusovu patnju, nego također i „slavu koja nakon toga treba doći“ (1 Pet. 1:11), i u Otkr. 5:13 iznešen je prekrasan opis njegove prorečene slave. Citiramo:

„I svako stvorenje što je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i sva koja su na moru, i sve što je u njima čuh govoriti: Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast i slava i moć u vijeke vjekova!“

Ovdje se ukazuje na potpuno pomirenje koje je toliko sveobuhvatno da će „svako stvorenje“ pjevati hvale Bogu i Janjetu. To ne znači univerzalno spasenje bez obzira na vjeru i poslušnost, jer drugo proročanstvo kaže da će oni koji ne poslušaju „biti istrijebljeni iz puka.“ (Djela 3:19-23) No s druge strane znači da će oni koji prihvate priliku u kraljevstvu biti obnovljeni u sklad s Ocem, i da će iskazivati čast i Bogu i njegovom ljubljenom sinu, našem Spasitelju.

S Janjetom

Janje koje je bilo zaklano za grijehе svijeta sada je uzvišeno zdesna Bogu da bude Kraljem zemlje – „Lav koji je iz plemena Judina“ (Otkr. 5:5; 1 Moj. 49:9) – kasnije je u knjizi Otkrivenje prikazan kako stoji na gori Sion. (Otkr. 14:1) To je simbol njegovog kraljevskog autoriteta i uzvišenja. (Ps. 2:6-9) U toj slici gore Siona rečeno nam je da su i drugi s Janjetom na tom uzvišenom položaju – 144 000 drugih.

„To su oni,“ čitamo, „koji prate Jaganjca kamo god ide.“ (Otkr. 14:4) To su isti oni na koje se ukazuje u Otkr. 20:4, koji su žrtvovali svoje živote „zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje.“ Oni su zbog toga „oživjeli i zakraljevali s Kristom tisuću godina.“ To su oni koje je spomenuo apostol Pavao kao „djecu Božju,“ i „ako djecu onda i baštinike – baštinike Božje, a subaštinike Kristove.“ (Rim. 8:16, 17)

Ukratko, to je prava Crkva Kristova, pozvana iz svijeta tijekom sadašnjeg doba. Zbog toga što vjerno polažu svoje živote u božanskoj službi, oni će zajedno sa Isusom dijeliti kraljevsku čast i slavu. Oni će vladati s njim kao svećenici i kraljevi. (Otkr. 20:6) Oni će biti su – suci s njim. (1 Kor. 6:2, 3) Oni služe s njim kao „sluge pomirenja.“ (2 Kor. 5:18) Ukratko, oni će dijeliti visoku čast svih Isusovih uzvišenih službi u božanskom planu za

pomirenje izgubljenog svijeta s Bogom. Oni će čak dijeliti s njim njegov nebeski dom. (Ivan 14:1-3)

Kao „nevjesta“ Kristova, crkva će također imati udjela u tom slavnom budućem djelu davanja života i savršenstva uma i tijela umirućoj rasi. „A Duh i nevjesta govore: Dođi,“ piše Ivan, „neka uzima vode života bez naplate!“ Kakav veličanstveni izgled! (Otkr. 22:17)

U Iza. 11:1 Isus je nazvan „mladica iz stabla Jišajeva“ (Davidova Oca) međutim u Otkr. 22:16 Isus je nazvan i „korijen“ i „izdanak“ Davidov. Što se tiče Isusovog ljudskog života, on je bio potomak Davidov, „izdanak.“ Međutim u svojoj ulozi Spasitelja i Davatelja života on postaje „korijen“ Davidov, to jest, njegov izvor života. Ne samo David, nego će i cijelo čovječanstvo, imati priliku uživati vječni život koji će im biti učinjen dostupnim kroz Isusovo otkupiteljsko djelo.

Jutarnja Zvijezda

Otkr. 22:16 također govori o Isusu kao o „sjajnoj zvijezdi Danici.“ U Mal. 4:2 on je opisan kao „sunce pravednosti,“ koje će granuti sa „ozdravljenjem u svojim krilima.“ Pod toplim, ozdravljajućim zrakama božanske naklonosti koje će zračiti iz njega tijekom Milenija, cijelo će čovječanstvo imati priliku ozdraviti – biti obnovljeno u savršenstvo života. Međutim on sada

sjaji kao Sunce Pravednosti, svjetli u srcima svojih pravih sljedbenika kao zvijezda Danica.

Sjajna se jutarnja zvijezda pojavljuje neposredno pred izlazak sunca. U skladu s ovom slikom, proročanstva pokazuju da će prije uspostave Kristovog kraljevstva – prije nego će svijet uživati grijuće i ozdravljjujuće zrake Sunca Pravednosti – Gospodinov narod prepoznati Isusovu prisutnost kroz stranice proročanstva i znakove vremena. Oni ga vide kao sjajnu jutarnju zvijezdu dok svijet još uvijek spava i nije svjestan njegove prisutnosti. (2 Pet. 1:19)

Mi smo uvjereni da je sjajna jutarnja zvijezda već vidljiva očima vjere, i da će uskoro tama i kaos u svijetu morati ustupiti mjesto stabilizirajućem autoritetu Isusa, novog Kralja zemlje. Izgled je slavan, i mi potičemo sve da još temeljitije razmotre proročansko svjedočanstvo Riječi i da se uvjere s njenih svetih stranica da je Isus, koji je prije dvije tisuće godina bio rođen u Betlehemu, koji je umro na križu kao čovjekov Otkupitelj, koji je bio podignut iz mrtvih kao božansko biće, sada prisutan i da će se uskoro očitovati svijetu kao njihov kralj. Tada će se ispuniti sva ta slavna obećanja Božja o bogatim i univerzalnim blagoslovima zdravlja i života koje će cijelo čovječanstvo uskoro uživati.